การบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร*

The Inclusive Education Management For Students With Austism Of Private Schools In Bangkok

Received: March 25, 2019
Revised: June 24, 2019
Accepted: June 25, 2019

นงนภา วงศ์วารี (Nongnapa Wongvaree)**
สงบ อินทรมณี (Sa-ngob Intaramanee)***
ธีระดา ภิญโญ (Terada Pinyo)****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก 2) เปรียบเทียบการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ของครู และ 3) ศึกษาแนวทางการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก ประชากรที่ใช้ได้แก่ โรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร จำนวน 12 โรงเรียน โดยผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครู จำนวน 138 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบใช้หลักความน่าจะเป็นแบบแบ่งชั้นภูมิ กำหนดชั้นภูมิเป็นโรงเรียน และผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท 5 ระดับที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .962 และแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการวิเคราะห์เนื้อหา

---

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาภาวะผู้นำการบริหารและการจัดการการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

This article is part of Master of Education in Educational Management and Administration Leadership, Faculty of Education, Panyapiwat Institute of Management.

** นักศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาภาวะผู้นำการบริหารและการจัดการการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ โทรศัพท์ 081-6151010 e-mail: nongnapaw@aromathailand.com

The author is a student of Master Education in Educational Management and Administration Leadership, Faculty of Education, Panyapiwat Institute of Management. Phone 081-6151010, e-mail: nongnapaw@aromathailand.com

*** ดร. สาขาภาวะผู้นำการบริหารและการจัดการการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ e-mail: sangobint@pim.ac.th

Dr., Educational Management and Administraton Leadership, Faculty of Education, Panyapiwat Institute of Management. e-mail: sangobint@pim.ac.th

**** รองศาสตราจารย์ สาขาภาวะผู้นำการบริหารและการจัดการการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ e-mail: therada.pi@hotmail.co.th

Associate Professor, Educational Management and Administraton Leadership, Faculty of Education, Faculty of Education, Panyapiwat Institute of Management. e-mail: therada.pi@hotmail.co.th

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ลำดับแรก ด้านผู้บริหาร รองลงมา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านบุคลากร และด้านสภาพแวดล้อม ส่วนลำดับสุดท้าย ด้านเครือข่าย 2) ครูที่มีประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับเด็กออทิสติกมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวม ด้านผู้บริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์การอบรมตั้งแต่ 1 ครั้งขึ้นไปมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวมสูงกว่าครูที่ไม่เคยผ่านการอบรม และครูที่มีประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการเรียนรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวมเกี่ยวกับเด็กออทิสติก ด้านผู้บริหารและด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์การอบรม 1-3 ครั้งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวมด้านผู้บริหารสูงกว่าครูที่ไม่เคยผ่านการอบรม และครูที่มีประสบการณ์การอบรมตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไปมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวม ด้านผู้บริหารและด้านการจัดการเรียนการสอนสูงกว่าครูที่ไม่เคยผ่านการอบรม และ 3) แนวทางการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก ประกอบด้วย นโยบายการสร้างสรรค์สภาพสังคมแวดล้อมเชิงบวกและนโยบายการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้สู่การยกระดับการเรียนรวม การวิจัยครั้งนี้ก่อให้เกิดองค์ความรู้เกี่ยวกับด้านผู้บริหาร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านบุคลากร เป็นองค์ประกอบสำคัญของการบริหารการเรียนรวม อันนำไปสู่การยกระดับคุณภาพผู้เรียนและโรงเรียนต่อไป

คำสำคัญ : การบริหารการเรียนรวม เด็กออทิสติก โรงเรียนเอกชน

Abstract

This survey research aims to 1) study the level of the Inclusive Education Management for students with autism, 2) compare the Inclusive Education Management for students with autism classified by demography characteristics of teachers and 3) study the guideline on the Inclusive Education Management for students with autism. The population used in this research was 12 private schools in Bangkok. Data distributors were 138 teachers collected through Stratified Random Sampling method specified by schools and 5 school administrators. The tools of this research were 5–points Likert scale questionnaire with reliability of .962 and the interview form. Data was analyzed and processed by statistical package program. Statistical processes used for data analysis were Mean, Standard Deviation, T-test, Analysis of Variance which specified the statistical significance value at .05 and Content Analysis.

The results of this research were found that 1) the overall and individual aspects of the Inclusive Education Management for students with autism were at high level, the first one was administrators followed by teaching and learning management and personnel respectively, 2) teachers who had training experience on students with autism had different opinions on the Inclusive Education Management regarding the administrators with the statistical significance

value at .05 in which teachers with at least one time training experience had higher opinions on the Inclusive Education Management than whom with no experience; moreover, teachers who had training experience on the Inclusive Education had different opinions on the Inclusive Education Management for students with autism concerning the aspects of administrators and teaching and learning management with the statistical significance value at .05 in which teachers with one to three times training experience had higher opinions regarding the adminitrators than whom with no experience, and teachers who had training experience four times and more had higher opinions regarding the administrators and teaching and learning management than whom with no experience and 3) the guideline on the Inclusive Education Management for students with autism consisted of the policy on the positive social environment creation and policy on the reinforcement of learning community leading to the Inclusive Education improvement. This research brought about the knowledge on the administrators, the teaching and learning management and the personnel as the key factors of the Inclusive Education Management which would lead to the quality improvement of students and schools in the future.

Keywords: Inclusive Education Management, Student with Autism, Private School

บทนำ

การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประชาชนอันเป็นทรัพยากรหลักของประเทศให้เป็นกำลังสำคัญที่จะช่วยพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรือง เด็กทุกคนไม่เว้นแม้เด็กพิการหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษควรได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมเพื่อจะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและความสามารถเพียงพอในสังคม รวมถึงไม่เป็นภาระของสังคมในอนาคต รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 27 กำหนดว่า บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน และมาตรา 54 ที่กำหนดไว้ว่า รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 28 ระบุให้หลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องมีลักษณะหลากหลายตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิต สาระของหลักสูตรต้องประกอบไปด้วยทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ และพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ได้ระบุองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ อาทิ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ฯลฯ

และที่สำคัญคือกำหนดว่า หากโรงเรียนใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษา ให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมาย

การเรียนรวม (Inclusive Education) ได้รับความสนใจจากนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาอย่างมากในปัจจุบัน จากปรัชญาด้านมนุษยนิยมและสิทธิเด็กซึ่งเป็นที่มาของแนวคิดความเสมอภาคเท่าเทียม และทั่วถึงทางการศึกษา ทำให้หลายประเทศกำหนดให้การเรียนรวมเป็นนโยบายในแผนการศึกษาแห่งชาติ การเรียนรวมจึงมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นต่อระบบการศึกษาของประเทศต่างๆ ทั่วโลก (สมศรี ตรีทิเพนทร์, 2547) จากการประชุม World Conference on Special Needs Education: Access and Quality ในปี พ.ศ. 2537 ณ ซาลามันกา ประเทศสเปน สนับสนุนให้ใช้แนวทางการเรียนรวม (Inclusive Education) เป็นหนึ่งในวิธีที่จะช่วยให้ประเทศสมาชิกไปสู่เป้าหมาย Education for All ทำให้ประเทศไทยโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงเรียนทั่วไปจัดการเรียนรวมในโรงเรียน (สามารถ รัตนสาคร, 2550)

เด็กออทิสติกจัดเป็นคนพิการประเภทที่ 8 จากทั้งหมด 9 ประเภทตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ.2552 เด็กออทิสติก คือ เด็กที่มีความบกพร่องในทักษะด้านต่าง ๆ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสังคมและปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น 2) ด้านการสื่อสารและภาษา และ 3) ด้านพฤติกรรมและความสนใจ โดยเด็กออทิสติกแต่ละคนอาจมีอาการเฉพาะบางอย่างหรือหลาย ๆ อย่างร่วมกัน รวมถึงอาจมีอาการแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ ทำให้เด็กออทิสติกมีลักษณะไม่เหมือนกัน แตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กออทิสติกจึงควรเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับระดับอาการและความต้องการของเด็กออทิสติกแต่ละคน การเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกเป็นการจัดการเรียนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางวิชาการและสังคมสำหรับเด็กออทิสติก โดยจัดให้เด็กออทิสติกได้เข้าเรียนรวมในห้องเรียนเดียวกันและทำกิจกรรมร่วมกับเด็กปกติในช่วงวัยเดียวกัน และส่งเสริมให้บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กออทิสติกมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กออทิสติกได้ฝึกฝนพัฒนาการด้านทักษะทางสังคม รวมถึงเพื่อเป็นการให้เด็กปกติและชุมชนได้เรียนรู้และยอมรับถึงความแตกต่างของคนในสังคมที่ต้องอยู่ร่วมกันโดยไม่แบ่งแยก การเรียนรวมจึงเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับเด็กออทิสติก แต่การเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกนั้นต้องมีการเตรียมพร้อมและต้องมีการบริหารจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของเด็กออทิสติก จากการศึกษาของเนาวรัตน์ คงพ่วง (2551) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารการเรียนรวมมีดังนี้ 1) ด้านการบริหาร คือ อัตราส่วนจำนวนครูผู้ดูแลนักเรียนออทิสติกในห้องเรียนรวมไม่เพียงพอ 2) ด้านหลักสูตร คือ การปรับปรุงหลักสูตรยังไม่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนออทิสติก 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน คือ โรงเรียนยังไม่ให้นักเรียนออทิสติกมีโอกาสร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นทุกกิจกรรม 4) ด้านสื่อ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก คือ โรงเรียนขาดการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการให้นักเรียนออทิสติกได้ฝึกการใช้ชีวิตประจำวัน 5) ด้านบุคลากร คือ โรงเรียนขาดการเชิญวิทยากรและศึกษานิเทศก์มาให้ความรู้ด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมแก่ครูในการจัดการเรียนการสอน ในขณะที่ ณพปาลี อินทุสุต (2546) ได้ทำการศึกษาพบว่าโรงเรียนเอกชนที่จัดการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกประสบปัญหาในการบริหารงาน 3 งาน ได้แก่ 1) งานวิชาการ คือ ครูขาดความรู้

เรื่องการประเมินและการสร้างเครื่องมือเพื่อประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงของเด็กออทิสติก 2) งานบุคลากร คือ ขาดครูที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติกและความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ และ 3) งานกิจการนักเรียน คือ เด็กออทิสติกขาดความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม

โรงเรียนเอกชนมีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาของประเทศเพราะมีส่วนช่วยลดภาระของรัฐบาลในการจัดการศึกษา ทำให้รัฐประหยัดงบประมาณในการลงทุนด้านการศึกษาได้อย่างมาก และเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองในการส่งเด็กออทิสติกเข้าเรียนเพื่อให้ได้รับการศึกษาและการส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ โรงเรียนเอกชนมีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมพร้อมในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเองจากโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนแบบปกติเป็นโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนรวมเพื่อให้สอดคล้องกับแนวนโยบายและเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 รวมถึงสอดคล้องกับแนวโน้มของสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งในการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชนนั้นมีองค์ประกอบสำคัญที่ควรพิจารณาทั้งหมด 5 ด้านด้วยกัน คือ 1) ด้านผู้บริหาร เกี่ยวข้องกับวิสัยทัศน์ ทัศนคติ และการสนับสนุน 2) ด้านบุคลากร เกี่ยวข้องกับการจัดให้มีครูและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และทัศนคติของครูและบุคลากร 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน เกี่ยวข้องกับการจัดหลักสูตร การจัดกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการ 4) ด้านสภาพแวดล้อม เกี่ยวข้องกับสภาพห้องเรียน สภาพโรงเรียน และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และ 5) ด้านเครือข่าย เกี่ยวข้องกับผู้ปกครองและหน่วยงานสนับสนุนอื่น ๆ

จากความเป็นมาและความสำคัญของการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก บทบาทของโรงเรียนเอกชนในการจัดการศึกษาของประเทศ รวมถึงปัญหาที่โรงเรียนเอกชนประสบในการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ในองค์ประกอบ 5 ด้านข้างต้นว่าอยู่ในระดับใด และแนวทางการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานครควรเป็นอย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนและผู้บริหารการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้นำข้อมูลและผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผน วางระบบ และจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกให้กับโรงเรียนเอกชนต่อไป

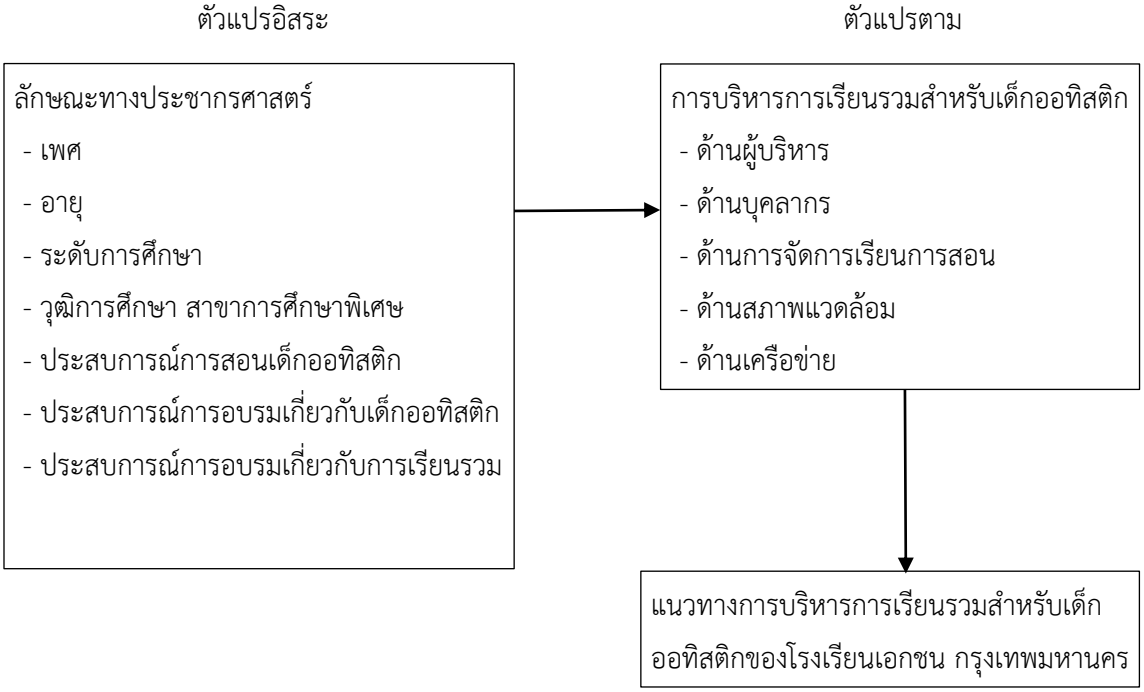
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ของครู
3. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

ครูโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ของครู รวมทั้งเพื่อค้นหาแนวทางการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ โรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ที่จัดการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก ซึ่งมีเด็กออทิสติกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป และมีสัดส่วนจำนวนเด็กออทิสติกต่อจำนวนเด็กทั้งหมดตั้งแต่ร้อยละ 1 ขึ้นไป จำนวน 12 โรง ประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 12 คน และครูจำนวน 213 คน รวมทั้งสิ้น 225 คน

กลุ่มตัวอย่าง มี 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 โรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ที่จัดการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก จำนวน 11 โรง โดยคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรของ Taro Yamane (1970) กำหนดให้ความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สำหรับผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชน จำนวน 11 โรง รวมทั้งสิ้น 150 คน ซึ่งผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) แบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดชั้นภูมิเป็นโรงเรียน

กลุ่มที่ 2 ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คน เพื่อให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) และมีเกณฑ์ในการคัดเลือกดังนี้ 1) จบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป 2) มีประสบการณ์การศึกษาอบรมเกี่ยวกับการเรียนรวม 3) มีประสบการณ์การบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกไม่น้อยกว่า 3 ปี และ 4) ยินดีในการให้คำสัมภาษณ์

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ และตอนที่ 2 เกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ในองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้บริหาร ด้านบุคลากร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านเครือข่าย จำนวน 47 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท (Likert’s scale) 5 ระดับที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .962

ฉบับที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ในองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้บริหาร ด้านบุคลากร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านเครือข่าย จำนวน 10 ข้อ เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2561 – มกราคม 2562 แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยติดต่อประสานงานผู้บริหารโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย โดยดำเนินการตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2561 – ธันวาคม 2561

ขั้นตอนที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยติดต่อประสานงานผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่มีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนด เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์ โดยดำเนินการตั้งแต่เดือนธันวาคม 2561 – มกราคม 2562

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์และแปลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาวิจัย

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยโดยการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์การบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ลำดับแรก ด้านผู้บริหาร รองลงมา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านบุคลากร ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร รายด้านและภาพรวม

การบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก	ระดับการบริหาร		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านผู้บริหาร	4.142	0.645	มาก
2. ด้านบุคลากร	3.927	0.699	มาก
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.087	0.708	มาก
4. ด้านสภาพแวดล้อม	3.905	0.701	มาก
5. ด้านเครือข่าย	3.661	0.791	มาก
ภาพรวม	3.961	0.616	มาก

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ สรุปได้ว่า

2.1 ครูโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานครที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา วุฒิการศึกษาสาขาการศึกษาพิเศษ และประสบการณ์การสอนเด็กออทิสติกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกไม่แตกต่างกัน

2.2 ครูโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับเด็กออทิสติกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกด้านผู้บริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์การอบรมตั้งแต่ 1 ครั้งขึ้นไปมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกด้านผู้บริหารสูงกว่าครูโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานครที่ไม่มีประสบการณ์การอบรม ดังตารางที่ 2 และ 3

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับเด็กออทิสติก

การบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก	แหล่งความแปรปรวน	S.S.	df	MS	F	p-value
1. ด้านผู้บริหาร	ระหว่างกลุ่ม	4.001	2	2.000	5.110*	0.007
	ภายในกลุ่ม	50.502	129	0.391		
	รวม	54.502	131			
2. ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	2.277	2	1.139	2.393	0.095
	ภายในกลุ่ม	62.329	131	0.476		
	รวม	64.606	133			
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2.885	2	1.442	2.964	0.055
	ภายในกลุ่ม	62.282	128	0.487		
	รวม	65.166	130			
4. ด้านสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	0.590	2	0.295	0.603	0.549
	ภายในกลุ่ม	64.141	131	0.490		
	รวม	64.732	133			
5. ด้านเครือข่าย	ระหว่างกลุ่ม	0.004	2	0.002	0.003	0.997
	ภายในกลุ่ม	82.718	132	0.627		
	รวม	82.722	134			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.346	2	0.673	1.796	0.171
	ภายในกลุ่ม	43.834	117	0.375		
	รวม	45.180	119			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ด้านผู้บริหาร

ประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับเด็กออทิสติก	$\bar{X}$	ไม่เคยผ่านการอบรม	1-3 ครั้ง	ตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไป
		3.970	**4.285**	**4.347**
ไม่เคยผ่านการอบรม	3.970	-	-0.316*	-0.377*
			(0.018)	(0.006)
1-3 ครั้ง	4.285	-	-	-0.062
				(0.690)
ตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไป	4.347	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ครูโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการเรียนรวมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านผู้บริหารและด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประการณ์การอบรม 1-3 ครั้งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวม ด้านผู้บริหารสูงกว่าครูที่ไม่เคยผ่านการอบรม และครูที่มีประสบการณ์การอบรมตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไปมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวม ด้านผู้บริหารและด้านการจัดการเรียนการสอนสูงกว่าครูที่ไม่เคยผ่านการอบรม ดังตารางที่ 4 ถึง 6

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการเรียนรวม

การบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก	แหล่งความแปรปรวน	S.S.	df	MS	F	p-value
1. ด้านผู้บริหาร	ระหว่างกลุ่ม	7.583	2	3.792	10.425*	0.000
	ภายในกลุ่ม	46.919	129	0.364		
	รวม	54.502	131			
2. ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	1.902	2	0.951	1.987	0.141
	ภายในกลุ่ม	62.704	131	0.479		
	รวม	64.606	133			
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3.178	2	1.589	3.281*	0.041
	ภายในกลุ่ม	61.989	128	0.484		
	รวม	65.166	130			
4. ด้านสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	1.692	2	0.846	1.758	0.176
	ภายในกลุ่ม	63.039	131	0.481		
	รวม	64.732	133			
5. ด้านเครือข่าย	ระหว่างกลุ่ม	0.566	2	0.283	0.454	0.636
	ภายในกลุ่ม	82.156	132	0.622		
	รวม	82.722	134			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.989	2	0.995	2.694	0.072
	ภายในกลุ่ม	43.191	117	0.369		
	รวม	45.180	119			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ด้านผู้บริหาร

ประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการเรียนรวม	$\bar{X}$	ไม่เคยผ่านการอบรม	1-3 ครั้ง	ตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไป
		3.897	**4.408**	**4.334**
ไม่เคยผ่านการอบรม	3.897	-	-0.511*	-0.438*
			(0.000)	(0.001)
1-3 ครั้ง	4.408	-	-	0.074
				(0.615)
ตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไป	4.334	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน

ประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการเรียนรวม	$\bar{X}$	ไม่เคยผ่านการอบรม	1-3 ครั้ง	ตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไป
		3.923	**4.171**	**4.283**
ไม่เคยผ่านการอบรม	3.923	-	-0.248	-0.359*
			(0.092)	(0.018)
1-3 ครั้ง	4.171	-	-	-0.111
				(0.507)
ตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไป	4.283	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้สรุปและกำหนดแนวทางการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ผู้บริหารใช้เป็นนโยบายในการดำเนินงานไปสู่เป้าหมายความสำเร็จ ได้แก่

3.1 นโยบายการสร้างสรรค์สภาพสังคมแวดล้อมเชิงบวก (positive social environment creation) ประกอบด้วย

3.1.1 กลยุทธ์เสริมสร้างจิตวิทยาเชิงบวก (positive psychology reinforce) เป็นการสร้างจิตสำนึกและทัศนคติที่ดีต่อเด็กออทิสติกและการเรียนรวมให้แก่ผู้บริหาร ครู บุคลากรอื่นในโรงเรียน เด็กปกติ ผู้ปกครองเด็กปกติ และผู้ปกครองเด็กออทิสติก โดยการจัดทำโครงการรู้จักเด็กออทิสติกผ่านเลนส์ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้บริหาร ครู บุคลากรอื่นในโรงเรียน เด็กปกติ ผู้ปกครองเด็กปกติ และผู้ปกครองเด็กออทิสติกได้รับทราบและซึมซับเรื่องราวแท้จริงเกี่ยวกับเด็กออทิสติกที่เกิดขึ้นในสังคมรอบตัว เกิดมุมมองและทัศนคติว่าเด็กออทิสติกคือบุคคลที่มีความแตกต่างที่อยู่ร่วมกับทุกคนในสังคม และควรได้รับโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพ กิจกรรมของโครงการ อาทิ การเปิดภาพยนตร์หรือคลิปวีดีโอเกี่ยวกับการเรียนรวมและเด็กออทิสติกให้บุคคลเหล่านี้รับชม เป็นต้น

3.1.2 กลยุทธ์เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมเชิงบวก (positive social interaction) เป็นการสร้างความเข้าใจและการยอมรับ รวมถึงเรียนรู้วิธีการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขระหว่างเด็กออทิสติกและบุคคลอื่นในสังคม โดยการจัดทำโครงการเยี่ยมบ้านเด็กออทิสติก คือ จัดให้ผู้บริหาร ครู บุคลากรอื่นในโรงเรียน เด็กปกติ ผู้ปกครองเด็กปกติ และผู้ปกครองเด็กออทิสติกอื่นไปเยี่ยมบ้านของเด็กออทิสติกแต่ละคนในโรงเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์และเปิดโอกาสในการแลกเปลี่ยนวิธีการดูแลเด็กออทิสติกระหว่างบ้านกับโรงเรียน และจัดทำโครงการเด็กออทิสติกเยี่ยมชุมชน คือ จัดให้เด็กออทิสติกไปทัศนศึกษาร่วมกันกับเด็กปกติยังสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กออทิสติกและคนในชุมชนได้สร้างความคุ้นเคย ยอมรับ และเรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคม

3.2 นโยบายการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้สู่การยกระดับการเรียนรวม ประกอบด้วย

3.2.1 กลยุทธ์จัดระบบพี่เลี้ยงแบบกลุ่ม (group mentoring strategy) เป็นการส่งเสริมให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรวมได้รับการถ่ายทอดความรู้ ความช่วยเหลือ และคำปรึกษาในการปฏิบัติหน้าที่โดยผู้มีประสบการณ์ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดการเรียนรวมของบุคลากรเหล่านี้ รวมถึงเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการเรียนรวมของโรงเรียน โดยการจัดทำโครงการกลุ่มเพื่อนครู (teacher-to-teacher mentoring group) คือ จัดให้ครูที่มีประสบการณ์การอบรม ประสบการณ์การทำงาน และมีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับการเรียนรวมและเด็กออทิสติกเป็นพี่เลี้ยงสำหรับกลุ่มครูที่ไม่มีประสบการณ์ ให้มีการจัดกลุ่มครูตามช่วงชั้น และให้มีอัตราครูที่มีประสบการณ์ 1 คนต่อครูที่ไม่มีประสบการณ์ 10 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ ให้ความช่วยเหลือและคำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาในการดูแลเด็กออทิสติกและการจัดการเรียนรวมที่โรงเรียนระหว่างครูภายในกลุ่ม และจัดทำโครงการกลุ่มเพื่อนผู้ปกครอง (parent-to-parent mentoring group) คือ จัดให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกเดิมของโรงเรียนที่มีประสบการณ์การอบรม ประสบการณ์การดูแลเด็ก และมีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับการดูแลเด็กออทิสติกและการเรียนรวมเป็นพี่เลี้ยงสำหรับกลุ่มผู้ปกครองเด็กออทิสติก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ ให้ความช่วยเหลือและคำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาในการดูแลเด็กออทิสติกและการจัดการเรียนรวมที่บ้านระหว่างผู้ปกครองภายในกลุ่ม

3.2.2 กลยุทธ์แลกเปลี่ยนประสบการณ์ตรงเพื่อการเรียนรู้ (experiential sharing strategy) เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการดูแลเด็กออทิสติกและการเรียนรวมที่เกิดขึ้นจริงระหว่างโรงเรียนและบ้าน เป็นการเพิ่มพูนความรู้และสร้างความเข้าใจระหว่างบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยการจัดทำโครงการปันประสบการณ์โรงเรียนสู่บ้าน (school experience sharing) คือ จัดกิจกรรมเสวนาพูดคุย ให้ครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนรวมและเด็กออทิสติกได้นำเสนอเรื่องราวและวิธีปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการเรียนรวมและการดูแลเด็กออทิสติกภายในโรงเรียนให้แก่ผู้ปกครองเด็กปกติและเด็กออทิสติก รวมถึงผู้บริหาร ครู บุคลากรอื่นในโรงเรียน และเด็กปกติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการแบ่งปันประสบการณ์ในการเรียนรวมและการดูแลเด็กออทิสติกภายในโรงเรียนให้กับผู้ปกครอง และจัดทำโครงการปันประสบการณ์บ้านสู่โรงเรียน (home experience sharing) คือ จัดกิจกรรมเสวนาพูดคุย ให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกได้แบ่งปันเรื่องราวและวิธีปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการดูแลเด็กออทิสติกและการเรียนรวมที่บ้านและภายในครอบครัวให้แก่ผู้บริหาร ครู บุคลากรอื่นในโรงเรียน เด็กปกติ และผู้ปกครองเด็กปกติ รวมถึงผู้ปกครองเด็กออทิสติกอื่น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการแบ่งปันประสบการณ์ในการดูแลเด็กออทิสติกและการเรียนรวมที่บ้านและภายในครอบครัวให้กับบุคลากรของโรงเรียนและครอบครัวเด็กออทิสติกอื่น

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญจากผลการวิจัยมาอภิปรายผลตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า การบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชนกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ลำดับแรก ด้านผู้บริหาร รองลงมา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านบุคลากร ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าครูโรงเรียนเอกชนให้ความสำคัญกับการที่ผู้บริหารมีทัศนคติที่ดีต่อเด็กออทิสติก มีความรู้ความเข้าใจ และมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการเรียนรวมและการตอบสนองความจำเป็นในการเรียนรู้ของเด็กทุกคน และการที่โรงเรียนมีการคัดกรองเด็กออทิสติกตามระดับอาการ และจัดให้เรียนรวมกับเด็กปกติในช่วงวัยเดียวกันโดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบยืดหยุ่น รวมถึงจัดให้เด็กออทิสติกได้เข้าร่วมและทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง นอกจากนั้นยังให้ความสำคัญกับการที่ครูและบุคลากรอื่นในโรงเรียนมีทัศนคติที่ดี ยอมรับและสอนเด็กออทิสติกอย่างเต็มใจ สอดคล้องกับทฤษฎีการบริหารการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของเบญจา ชลธาร์นนท์ (2546, อ้างถึงใน ณพปาลี อินทุสุต, 2546, น. 107) กล่าวว่าเครื่องมือที่ช่วยให้การเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกมีคุณภาพ ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดได้แก่ การที่ผู้บริหารมีนโยบาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่ชัดเจน เป็นผู้นำในการสร้างบรรยากาศของโรงเรียนเพื่อให้เกิดการยอมรับการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก โรงเรียนมีระบบการบริหารและการจัดการเรียนการสอนที่ดี และการมีครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียนอย่างเพียงพอ สอดคล้องกับแนวคิดของผดุง อารยะวิญญู (2542, อ้างถึงใน สมจิต ทองเกตุ, 2559, น. 35-36) ที่กล่าวว่าผู้บริหารควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดและปรัชญาของการเรียนรวม รวมถึงมีความเข้าใจความต้องการพิเศษทางการเรียนของเด็ก ส่วนครูและผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ควรมีความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติและการปฏิบัติที่ดีต่อเด็กออทิสติก เช่นเดียวกับสถาบันราชานุกูล (2554) ที่ระบุว่าการบริหารการเรียนรวมนั้นควรคำนึงว่าผู้บริหารต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุนการ

เรียนรู้ของเด็กออทิสติก มีการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรและทัศนศึกษานอกสถานที่โดยให้เด็กออทิสติกเข้าร่วม และครูทุกคนควรมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรวมและต่อเด็กออทิสติก และแนวคิดของอุไลวรรณ ทานนท์ (2556) ที่กล่าวว่าการบริหารการเรียนรวมต้องมีการเตรียมความพร้อมทั้งการกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนรวม การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อเด็กออทิสติกให้กับเด็กปกติ ครู และบุคลากรทุกคนในโรงเรียน รวมถึงควรมีการคัดกรองเด็กก่อนเข้าเรียน จัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผนการสอนรายบุคคล มีกิจกรรมภายในและภายนอกห้องเรียน รวมถึงควรมีการวัดและประเมินผลเด็กตามศักยภาพ การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงงานการเรียนรวม นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Reynolds and Birch (1982, อ้างถึงใน เนาวรัตน์ คงพ่วง, 2551, น. 29) ที่กล่าวว่าผู้บริหารต้องสนับสนุนการเรียนรวม และครูทุกคนควรมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรวม และแนวคิดของ Reagan (2012) ซึ่งกล่าวว่าว่าครูต้องมีทัศนคติและเสริมสร้างสัมพันธภาพอันดีกับเด็กออทิสติก และใช้กลยุทธ์ที่แตกต่างในการสอนเด็กแต่ละคนเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงแนวคิดของ Williams-Lewis (2014) กล่าวว่าการสื่อสารวิสัยทัศน์ของผู้บริหารที่มีประสิทธิผลมีส่วนสำคัญกับการดำเนินโครงการบำบัดและสนับสนุนพฤติกรรมเชิงบวกของโรงเรียน (School-Wide Positive Behavior Interventions and Supports – SWPBIS) ซึ่งก่อให้เกิดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรวมทั่วทั้งโรงเรียน

รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรศักดิ์ เรือนงาม (2555) พบว่าการบริหารการเรียนรวมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของอุไลวรรณ ทานนท์ (2556) พบว่าการดำเนินงานการจัดการเรียนรวมในสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยภาพรวมและด้านการบริหารจัดการหลักสูตรอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของอัญชลา เกลี้ยงแก้ว (2560) พบว่าสภาพการบริหารจัดการเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวม ด้านการจัดการความพร้อมของนักเรียนและบุคลากร และด้านการบริหารจัดการหลักสูตรอยู่ในระดับมาก

2. ผลการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับเด็กออทิสติกและการเรียนรวมต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก ด้านผู้บริหารและด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน โดยครูที่มีประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับเด็กออทิสติกตั้งแต่ 1 ครั้งขึ้นไปมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวม ด้านผู้บริหารสูงกว่าครูที่ไม่เคยผ่านการอบรม ครูที่มีประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการเรียนรวม 1-3 ครั้งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวม ด้านผู้บริหารสูงกว่าครูที่ไม่เคยผ่านการอบรม และครูที่มีประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการเรียนรวมตั้งแต่ 4 ครั้งขึ้นไปมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเรียนรวม ด้านผู้บริหารและด้านการจัดการเรียนการสอนสูงกว่าครูที่ไม่เคยผ่านการอบรม แสดงให้เห็นว่าครูที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับเด็กออทิสติกและการเรียนรวมมีความรู้ความเข้าใจในนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารที่สนับสนุนการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก รวมถึงเข้าใจแนวทางและวิธีการจัดการเรียนการสอนสำหรับการเรียนรวมมากกว่าครูที่ไม่เคยได้รับการอบรม สอดคล้องกับกระบวนการบริหารด้านการจัดคนเข้าทำงาน (sftaffing) ตามทฤษฎีการบริหารจัดการตามหลักบริหาร (Administrative Management Theory) ของ Luther Gulick and Lyndall Urwick (วิเชียร วิทยอุดม,

2554, น. 1-8) ที่กล่าวว่า การจัดบุคลากรเข้าทำงานในหน่วยงานใดก็ตามจำเป็นต้องมีการสรรหา คัดเลือก และวางคนที่มีคุณสมบัติ ความรู้ และความสามารถที่เหมาะสมกับลักษณะงานเพื่อประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของณพปาลี อินทุสุต (2546) ที่กล่าวว่า การพิจารณาครูที่จะเข้าสอนในห้องเรียนรวมควรใช้เกณฑ์คุณสมบัติของการมีประสบการณ์การอบรมและสัมมนา และประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก รวมถึงโรงเรียนควรมีการส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม เช่นเดียวกับแนวคิดของกนกพร เจริญฤทธิ์ (2546) ที่กล่าวว่าการพัฒนาการเรียนการสอนเด็กออทิสติกควรมีการอบรมครูทุกคน มีการจัดทีมผู้เชี่ยวชาญไว้ให้บริการแก่โรงเรียน และมีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนเด็กออทิสติก และแนวคิดของเนติสิทธิ์ ปฐมกาลบุตร (2548) ที่กล่าวว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของโรงเรียนที่จัดการเรียนรวมให้เด็กออทิสติกปัจจัยหนึ่งคือความพร้อมของบุคลากร อันได้แก่ การอบรมครู การยอมรับของครูการศึกษาพิเศษและครูปกติ สอดคล้องกับแนวคิดของวารี ถิระจิตร (2541, อ้างถึงใน สมจิต ทองเกตุ, 2559, น. 38) ที่กล่าวว่าการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกจะประสบความสำเร็จได้นั้น ส่วนหนึ่งครูผู้สอนควรได้รับการอบรมนอกเหนือจากการที่ผู้บริหารควรยอมรับการเรียนรวม

รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Roberts (2007) พบว่า โรงเรียนที่จัดการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้าน และครูควรได้รับการอบรมที่หลากหลายรวมถึงการอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กออทิสติกเพื่อช่วยให้สามารถจัดการกับพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของเด็ก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Reagan (2012) พบว่า ครูจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติกอย่างลึกซึ้ง รวมถึงการอบรมความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติกอย่างดีทำให้ครูปราศจากความกังวลในการสอนเด็กออทิสติก นอกจากนั้นงานวิจัยของ Williams-Lewis (2014) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรวมอย่างหนึ่งคือการที่ครูไม่ได้รับโอกาสในการอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติกและการเรียนรวม

3. ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชนกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยนโยบายการสร้างสรรค์สภาพสังคมแวดล้อมเชิงบวก และนโยบายการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้สู่การยกระดับการเรียนรวม แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารควรมีวิสัยทัศน์และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก เสริมสร้างให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ดีและเหมาะสมในการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก รวมทั้งควรสนับสนุนให้ครูและบุคลากรมีความรู้และประสบการณ์ที่จำเป็น สอดคล้องกับแนวคิดของ Reynolds and Birch (1982, อ้างถึงใน เนาวรัตน์ คงพ่วง, 2551, น. 29) ที่กล่าวว่า ครูทุกคนต้องร่วมมือและประสานงานกันอย่างดีในการทำงาน โรงเรียนควรมีวิธีดำเนินการหากครูมีปัญหาในการสอนเด็กออทิสติก ครูควรมีเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนรวมและควรได้รับการอบรมเกี่ยวกับเด็กออทิสติก และพ่อแม่ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมและรับรู้เกี่ยวกับการเรียนรวม และสอดคล้องกับแนวคิดของ Reagan (2012) ที่กล่าวว่า ผู้บริหาร ครูและบุคลากรในโรงเรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมือกันในการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก รวมถึงฝึกฝนพัฒนาการและพฤติกรรมให้เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน สอดคล้องกับแนวคิดของวารี ถิระจิตร (2541, อ้างถึงใน สมจิต ทองเกตุ, 2559, น. 38) ที่กล่าวว่า การเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกจะประสบความสำเร็จได้นั้นผู้บริหารต้องยอมรับการเรียนรวม บุคลากรในโรงเรียนต้องร่วมมือกันอย่างดี ชุมชนต้องพร้อมให้การสนับสนุน เด็กปกติต้องยอมรับเด็กออทิสติกที่เรียนรวม และพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กปกติ

และเด็กปกติต้องให้ความร่วมมือในการเรียนรวม นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับแนวคิดของสมจิต ทองเกตุ (2559) ที่กล่าวว่า โรงเรียนควรจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน ผู้ปกครอง และหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก รวมถึงร่วมปรึกษาหารือและช่วยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย องค์ประกอบสำคัญของการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านผู้บริหาร ดังนั้นผู้บริหารจึงควรศึกษาหาความรู้ ทำความเข้าใจ และสร้างทัศนคติที่ต่อการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก ควรแสดงออกถึงวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการเรียนรวมและการตอบสนองความจำเป็นในการเรียนรู้ของเด็กทุกคน รวมถึงควรสร้างเสริมและสนับสนุนให้เกิดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดีในการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก เพื่อให้เด็กออทิสติกสามารถเข้าเรียนรวมกับเด็กปกติในห้องเรียนเดียวกันอย่างบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

2. จากผลการวิจัย ครูที่มีประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับเด็กออทิสติกและการเรียนรวมมีความรู้ความเข้าใจในนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารในการสนับสนุนการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก รวมถึงเข้าใจแนวทางและวิธีการจัดการเรียนการสอนสำหรับการเรียนรวมมากกว่าครูที่ไม่มีประสบการณ์การอบรม ดังนั้นผู้บริหารจึงควรจัดให้มีการสร้างเสริมความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเด็กออทิสติกและการเรียนรวมให้แก่ครูทุกคนในโรงเรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

3. จากผลการวิจัย แนวทางการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ในนโยบายการสร้างสรรค์สภาพสังคมแวดล้อมเชิงบวก และนโยบายการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้สู่การยกระดับการเรียนรวม ดังนั้นผู้บริหารควรจัดกิจกรรมหรือโครงการที่เสริมสร้างจิตวิทยาและความสัมพันธ์ทางสังคมเชิงบวก เพื่อสร้างจิตสำนึกและทัศนคติที่ดี รวมถึงสร้างสังคมที่สนับสนุนการพัฒนาเด็กออทิสติกและการเรียนรวม นอกจากนั้นผู้บริหารควรจัดกิจกรรมหรือโครงการที่สนับสนุนการถ่ายทอดและแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับเด็กออทิสติกและการเรียนรวมให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเด็กออทิสติกและการจัดการเรียนรวม เพื่อให้เกิดการยกระดับการจัดการเรียนรวมของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติกของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร อาทิ ปัจจัยด้านการยอมรับของสังคม ปัจจัยด้านความเพียงพอของบุคลากรที่มีความรู้เกี่ยวกับการเรียนรวมและเด็กออทิสติก เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการจัดตั้งโรงเรียนเอกชนต้นแบบในการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กออทิสติก

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

References

Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2560. (2017, 6 April). Rātchakitčhānubēksā. [Royal Thai Government Gazette], Volume 134, Episode 40 A: 1-90.

Education Provision for Persons with Disabilities Act B.E. 2551. (2008, 5 February). Rātchakitčhānubēksā. [Royal Thai Government Gazette], Volume 125, Episode 28 A: 1-13.

Khongphuāng, N. (2008). kānpramœ̄n khwāmtoṇngkān čhampen sombūn khoṇng kānčhatkān suksā bǣprīan rūam samrap nakrīan ʻoṭhittik [a complete needs assessment of inclusive education for autistic students]. (witthayāniphon parinyā mahābandit, Čhulālongkoṇnmahāwitthayālai).

Inthusut, N. (2003). kānsuksā saphāp læ panhā kānboṛihān ngān rongrīan ʻanubān thī čhatkānrīan rūam samrap dek ʻoṭhittik nai rongrīan sangkat samnaknganān khanakamkānkān suksā ʻēkkachon khēt Krung Thēp Mahā Nakhoṇ [A study of state and problems of the administration of joint learning for autistic child kindergartens under the office of private education commission in bangkok metropolis]. (witthayāniphon parinyā mahābandit, Čhulālongkoṇnmahāwitthayālai).

Ministry of Education Announcement, Subject: Determination of categories and criteria of people with educational disabilities 2009. (2009, 8 June). Rātchakitčhānubēksā. [Royal Thai Government Gazette], Volume 126, Special Episode 80 D: 45-47.

National Education Act B.E. 2542. (1999, 19 August). Rātchakitčhānubēksā. [Royal Thai Government Gazette], Volume 116, Episode 74 A: 1-23.

Rajanukul Institute. (2011). mūa lūk rak ʻoṭhittik pai rongrīan khūmū samrap phūpokkhroṇng [When children go to school, Parent's Guideline]. Krung Thēp...: boṛisat bīyoṇ phaplit ching čhamkat.

Rattanasakorn, S. (2007). "Education for All" tām nǣothāng kān rīan rūam? ["Education for All" According to inclusive education guidelines]. warasān wichākān. 10 (4), 65-68. sūpkhon čhāk https://drive.google.com/file/d/1JXoZ92bGpj2uHjaNTDWAwd8MHew6Xp0P/view

Ruanngam, S. (2012). kānsuksā kānboṛihān kān rīan rūam khoṇng rongrīan kǣn nam sangkat Krung Thēp Mahā Nakhoṇ [A study of mainstreaming management following standard criteria of special needs education in school under the Bangkok Metropolitant]. (witthayāniphon parinyā mahābandit, Mahāwitthayālai Sīnakharinwirōt).

Reagan, N. (2012). **Effective Inclusion of Students with Autism Spectrum Disorders.** (Master's Thesis, St.John Fisher College). Retrieved from https://fisherpub.sjfc.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1277&context=education_ETD_ma sters

Thongket, S. (2016). konlayut kānboṛihān čhatkān rian ruām khoṇng rongrian prathom suksā nai khet boṛikān sun kānsuksā phiset khet kānsuksā 3 [Strategies of Inclusive Education Management of Primary Schools in Special Education Service Center, Education Area III]. (witthayāniphon parinyā dutsadībanthit, mahāwitthayālai song khlā nakharin).

Trithiphen, S. (2004). lakkān læ næothāng kānčhatkān suksā bæprian ruām : koṛanī suksā rongrian prathom suksā khet pokkhroṇng phiset hoṇngkong [Principles and guidelines for the management of educational programs include: Case studies of primary schools Hong Kong Special Administrative Region]. wārasān wichākān suksā sāt. 5 (1-2-3). supkhon čhāk http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jedu/ article/view/501/491

Witthayaudom, W. (2011). thritsadī 'ongkān [Organization Theory]. Krung Thep...: boṛisat thana that kānphim čhamkat.

Kliangkæo, A. (2017). kānphatthanā rupbæp kānboṛihān čhatkān rian ruām khoṇng rongrian nai sangkat Krung Thep Mahā Nakhoṇn [The Development of Inclusive Education Administrative Model of School in Bangkok Metropolitan Administration]. (witthayāniphon parinyā dutsadībanthit, mahāwitthayālai Sayām).

Thanon, U. (2013). kānsuksā kāndamnoen ngānkān čhatkān rian ruām nai sathān suksā 'ekkachon sangkat samnaknган khet phunthi kānsuksā Krung Thep Mahā Nakhoṇn khet 1 [A study of joint learning operations in the private schools under the Office of Bangkok Education Area Region 1]. (witthayāniphon parinyā mahābandit, Mahāwitthayālai Sīnakharinwirot).

Williams-Lewis, Y. R. (2014). **Principal Leadership That Creates a School Culture Supportive of Inclusive Education for Students on the Autism Spectrum.** (Doctoral Dissertation, San Diego State University). Retrieved from https://sdsu-dspace.calstate.edu/bitstream/handle/10211.3/138246/WilliamsLewis_sdsu_0220D_0674.pdf?sequence=1